

bedømt disse Kendsgerninger, som vi har bedømt andre Kendsgerninger, f. Eks. den tyske Krænkelse af Belgiens Neutralitet, Torpederingen af „Lusitania“ o. s. v., saaledes som vi mente det rigtigt at bedømme dem, paa ret skarp Maade, det har vi gjort, og det tillader vi os fremdeles at gøre. Som sagt, den Finfølelse, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds her viste, kan kun glæde mig, og har vor Holdning bidraget til at fremkalde den hos ham, kan jeg kun ønske, at den maa fortsættes og ogsaa give sig Udtryk i Paavirkning af den Presse, der ikke har vist sig finfølelse, men daglig, ensidig og systematisk har ophidset mod en af de Parter, der endnu desværre slaas ude i Verden.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Det ærede Medlem (Borghjerg), der nu talte, indrømmede rent og klart Rigtigheden af det, jeg havde fremført; kun brugte han det Udtryk, at hans Blad havde angrebet de nævnte Magter, fordi man mente, at andre Blade havde angrebet den modsatte Side. I dette sidste tror jeg ikke, han har Ret, men hvis han havde Ret, skulde Forholdet ikke være det, at naar den konservative Presse var optraadt un neutralt overfor Centralmagterne, skulde „Social-Demokraten“ som Modvægt optræde un neutralt overfor de allierede. Forholdet maatte saa vistnok snarere blive det, at Regeringen sørgede for at forhindre begge Dele. „Social-Demokraten“ skulde ikke optræde som Balanceelement dér. Naar det ærede Medlem siger, at det, han har skrevet, er historisk — og formodentlig mener han, at det er historisk sandt — vil jeg gerne have at vide — der kan skrives adskilligt historisk sandt angaaende vor store Nabomagt mod Syd —, om det vilde være neutralt, hvis Blade, konservative eller andre, fremdrog alt det historisk sande, der kan siges om Tyskland: den pansrede Næve i Kiautschau, Forholdet til Polakkerne og til de Danske. Efter min Mening vilde det være meget uheldigt, om den danske Presse under Verdenskrigen fremkom med den Slags Sandheder.

I denne Sammenhæng vil jeg sige til den højtærede Justitsminister, at vi har hverken vist os farisæiske eller smaalige overfor Regeringen. Da Lovforslaget var fremme første Gang, tilsagde vi Regeringen vor uforbeholdne Tilslutning, idet vi

gik ud fra, at den vilde anvende Loven upartisk, og fordi vi ansaa det for rigtigt, at Regeringen havde Magt og Myndighed til at standse den Slags Udtalelser, og er der fra konservative Blades Side fremkommet saadanne Udtalelser, er der fra vor Side ikke mindste Tanke om at skride ind til Fordel for dem, tværtimod vil vi opfordre Regeringen til at skride ind, naar der fremkommer un neutrale Udtalelser i den konservative Presse, men vel at mærke ikke at undlade at skride ind, naar der fra dens egne Meningsfællers Side fremkommer tilsvarende Udtalelser, saaledes som Tilfældet har været. Dette er Grunden til, at vi ikke ønsker at stemme for Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Efter denne Udtalelse skulde man tro, at det konservative Folkeparti i sin Tid, da Forslaget til denne Lov blev forelagt, havde støttet det paa dets Gang gennem Rigsdagen. Men lige det modsatte var jo Tilfældet; det konservative Folkeparti kæmpede med den største Iver mod Lovforslaget, og det var kun mod en meget haard Modstand, at det lykkedes Ministeriet at gennemføre Loven i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, meget forringet ved det konservative Folkepartis Arbejde og Anstrengelser.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) refererede mig ikke ganske korrekt. Han mente, at jeg havde sagt, at naar en vis Del af den øvrige Presse var un neutral, maatte den socialdemokratiske Presse ogsaa have Lov til at være det, og at det kan være nødvendigt, at den er det. Dette sagde jeg ikke. Jeg protesterede imod, at den socialdemokratiske Presse skulde være optraadt un neutralt. Hvad jeg sagde, var dette, at naar visse Synspunkter saa stærkt ensidigt og saa ganske overvældende fremdrages fra en Side, er det nødvendigt at fremdrage andre Synspunkter, ikke paa en Maade, der er un neutral — at den ikke har været det, hævder jeg bestemt —, men i stærkere Grad, end det ellers havde været paakrævet. Men efter det ærede Medlems sidste Udtalelse om, at han finder det meget urigtigt, som han sagde, at disse op med, hvad f. Eks. vor store sydlige Nabo